

Λαϊκή παράδοση

Παραδοσιακά εργαλεία :

Αλέτρι: το αλέτρι ήταν ένα παλιό ξύλινο εργαλείο του οποίου το ΝΙΝ ήταν σιδερένιο. Ο γεωργός έδενε πάνω στα βόδια το ζυγό που ήταν ένα μακρύ ξύλο και πάνω σ' αυτό ήταν ενωμένο το αλέτρι. Έτσι με τη βοήθεια των βοδιών οι γεωργοί όργωναν τα χωράφια τους.

Χειρομήλι : το χειρομήλι αποτελείτο Απο δύο στρογγυλες πετρες μεγαλύτερες απο διάμετρο μισού μέτρου και πάχος είκοσι εκατοστών. Οι πέτρες τοποθετούνταν η μία πάνς στην άλλη. Η κάτω πέτρα ήταν τρυπημένη ακριβώς στη μέση ενώ στην άκρη υπήρχε καρφωμένο ένα κομμάτι ξύλο, που χρησίμευε σαν χειρολαβή. Το χρησιμοποιούσαν για το άλεσμα οροσμένων δημητριακών όπως φακή, λουβάνα, για την Παρασκευή σούπας και άλεσμα σιταριού.

Αργαλειός : ξύλινη διάταξη που χρησιμοποιούσαν στο σπίτι για να υγαίνουν διάφορα υφάσματα (μάλλινα, λινά, βαμβακερά, μεταξωτα κ.α). Οι κοπέλες ύφαιναν την πρίκα τους.

Κόσκινο : είναι μια συσκευή που χρησιμοποιείται στο διάλεγμα κοκκώδους υλικού.

Δικράνη : γεωργικό εργαλείο που το χρησιμοποιούσαν για διάφορες δουλειές όπως για μάζεμα σανού, ρεβίθια, σιτάρι.

Σαρκά : είναι απο ξύλο και απο θρουμπί. Το χρησιμοποιούσαν για οικιακές δουλειές όπως σκούπισμα κ.τ.λ

Αρβάλι : το χρησιμοποιούσαν για το καθάρισμα των δημητριακών.

Τατσιά : το χρησιμοποιούσαν για κατασκευή αλευριού.

Ταμπουσιά : η επιφάνεια της ήταν ίσια χωρίς τρυπες.έμοιαζε με το κόσκινο αλλά η διαφορά τους ήταν ότι δεν είχε τρύπες.

Βουκάνι : ήταν απο κοφτερές πέτρες καρφωμένες σε ένα σανί. Χρησιμοποιόταν για αλώνισμα του σιταριού,κριθαριου,φακες κ.τ.λ

Δρεπάνι : γεωργικό εργαλείο με κυρτή, οδοντωτή λεπίδα και μξύλινη χειρολαβή που χρησιμοποιείται απο τους γεωργούς στο θέρισμα.μεγαλύτερο είδος του είναι η "κοσσια" με τριγωνική λεπίδα χωρίς δόντια και ο "σβανάς" μικρότερος και με δόντια.το δρεπάνι αποτελεί και σύμβολο του χάροντα.

*ΤΗΛΕΜΑΧΟΥ ΣΤΕΛΛΑ
Β9 ΛΥΚΕΙΟ ΚΥΚΚΟΥ
2006*